

ΣΥΣΤΗΜΑ, ΔΙΑΤΑΓΑΙ.

Εκτὸν κοινὴ Ψῆφον, μέτασκε τῆς Συντ-
λεύσεως, τῆς ἐπὶ Μαλεβονίζ Πόλεως
ΜΕΛΕΝΙΚΟΤ,

Πρὸς τλείων αἴφορῶσαι βελτίωσεν, τῶν
ἐν αὐτῇ Θείων οἷων, σχεδονά τε καὶ
ιστικομένων.

Καὶ

τῆς τᾶς ἀνθεῖοι ἀτάτης φιλομήσαπιέτες εἰκο-
μίας τε, καὶ αὐθαμονίας,

· π ·

Φιλεγούμενος τοιχῷ φιλομήσατε τῆς αὐτῆς Πόλ. δημο-
γονοθεσίας τε καὶ γραμματίστε, καὶ δεσμὸν αὐτῆς
οἰκείας, μὴ τρέτω, εἰς φῶς ἀγθεύστε.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΤΗΣ ΑΟΥΞΤΡΙΑΣ.

Ἐπ τῆς Τυπογραφίας Ἰωάννου Βαρβ. Τζελούσιου πρύτανος
Βιεννών. 1 8 1 3.

Melchior ög vil átti sín með lífum.
Nerfum ólens meðfors, vísar óljósar heyrar.
Tólfan, Ár 1881.

ΜΕΓΑΛΟΦΡΟΝΕΣ
ΚΑΙ
ΦΙΛΟΚΑΛΟΙ ΓΡΑΙΚΟΙ

Εἶναι ταυτάπιον ἀναμφίβολον, ότι, τὸν πολὺν καὶ πάγιαν, λείτου, ἀπό τὴν ταλαιπωρεύ Πατρίδα, ότι, ὅτι, ἴστι τῶν φεμινῆς ἡμερῶν ὑμῶν, ἀλλὰ τόσα εἰσήξετε, τῷ μὲν αἰνικέτῳ εἰσάγετε ἐν αὐτῇ, τῷ μὲν ἀσύγκριτον Μεγαλοφυγίου, φιλοφρεσίσητε τῷ ἀμιλλαῖ, τῷ μὲν δῆλος τῷ ἐμπόδιοι, τῷ ταῦ δυσβάστατα βάρῃ ἔκειναι, ὅταν βασάζετε. Θεῖτε τηροῦτε κακάματα! Κλεψεῖτε τὸ διωκανίζεσσαν πρόξενος! Οὕτως τὸ πλέον Μήγα, τὸ πλέον ἐνδοξόν, τὸ

πλέον λαμπτρὸν καὶ ἀδιάνυτον, καὶ μάλιστα
ἀνθερώποις, καὶ αὐτῷ τῷ Θεῷ πανευάρεσον,
Ἄδελ' ἦτον ἐκάριο, ἐξ ἀπωντος: τότε ἔ-
την, ἢ ἐπίτευξις μόνη ἐνὸς τοιέτῳ μαρτι-
πάσιν καὶ Θείᾳ καλῆ, σῖνην ἔχει τότο, ὅπερ
κανούσαι χαῖρες ἀκαγγιώσκοντες φέρετε·
Τότην καὶ μόνην, κατὰ τὸ παρὸν ἔχει χρέα,
Εἰαγγιγελιαῖς ἀπᾶν. Τέταρτο ἀκαγγιώσιν,
καὶ διὰ τὸν ἕστω, καὶ διὰ τὸν ἑκτὸν ἀνθερώ-
πον, κακλῶις πάντα πέπλος καὶ σφραγίδιος. Οἱ
σημεῖοι καὶ φιλοτελεῖοι θεῶνος Ν. Δέκας ἐ-
μέσταιρι φιλοτελεῖταις, ἡνὲ τὴν Εὐλαΐδα
καὶ ἀλαζήνην καὶ Φυλλίδα πάμπολις. Καὶ
ἀμπτοτε εἰς τὸν ἁμιμεντο, καὶ ἀς τότο, ἢ
λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ὄλοι τῇ γέρεις οἱ δημιοτεί·
καὶ ἐδέλγυψα!

Μή λαλήστε λαϊτόν, ὃ σῆς Πατρί-
δος ὑμοὶ Μεγαλεπήρολείτα καὶ γενεσίον
φρουρεῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ Σελήνητος, καὶ ἐν

τοῦ πατρός σαντοῦ στηργάσθησαν

τάχει, οὐδὲ γίνεται μακραῖ, τῶν ἀξιεταί-
νων Πολιτῶν τῆς Μελενίκης, συγκατα-
στήσαντες ἔνα τοιότερον ἀδελφικῆς συμφω-
νίας, ἀδιάφορον συνδεσμὸν, ἀλιμού
Πατριωτισμὸν ὅλου πυρίσιτα, διὸ τὸ κοινό
συμπάσης πόλεως εἰς χώρας τῆς αγω-
χῆς ἡμῶν Πατρίδος συμφέρον. Νομί, μὴ
ἀδελήσητε, δέομαι, νια φαίητε τέτων
ὑποδεέσεροι ὅλως εἴς σφραγιστιμότεροι, οὐ
αὐτῷ ἔτι τέττα, πρὸ πάντων τῇ τᾶς Ελ-
λήνων Δακτυοίῳ διέματος.

Η ὁμοία τράπη, αἱ Κυδωνίαι, ἡ
Κέρκυρα, ἡ θεράπεια ἡ Σμύρνη, προσωμάτω-
νησσαι τὸ ἴκ τέττα τῇ καλῇ Μέγᾳ Ο-
φελος, ὅπερ εἴς τοιςσασαι αὐτὸ βάσιν
τακτοφαλῆ τὰν ἄλιτν ἀντῶν ἀγαθιδ-
γιᾶν, ἀπεφάνθησκεν, οὐ μόνον ἀλιμού
Ελληνίδες εἰς Ελληνίζεσκαι, ἄλλον οὐ αι
τλέσιν επορμάμενοι οὐ περιβλεπτοι, παρά

πᾶσας, κατὰ τὰς δυναχισμένας ταῦτας
ήμερας μας.

Ο Κύριος ἀγαπητοῖς αἰδεῖνοι, νὰ σᾶς
χαρίσῃ ὑγιειά, εὐδαιμονίαν, καὶ ὅμη τῶν
τα τὰ ἐφετά ὑμῖν. Καὶ ψυχοσωτήρια κα-
ταδύμια, διερεύσας καὶ τότῳ, τὸν Ση-
λιν καὶ τὴν ἀγαθομίμητον κλίσην ὑμᾶς,
ὅτι τάχισα. Αὕμην.

Ο Ιεζότης.

Ο Μελενίκης Αὐτοίμος ἐπιβεβαῖοι
ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ
ΤΡΙΑΔΟΣ

Συνελθόντες σύμφρον ἡμῖν εἰ ὑπογεγραμμένοι Πολέμοι Μελενίκοι, μετὸν δὲ λιών τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῆς Πολιτείας μας, μετὰ καὶ γυνώμην καὶ ἀπόφασιν, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖ (προεδρεύοντος τῆς Πρωτομαστικῆς μας πατρός, καὶ Παινεργοτάτη Διεσπότε, καὶ Λέρχιερέως) διὰ τὰ θεωρήσιμαν τὸ κοινὸν ἔχειν (συνιζάμενοι, ἀπὸ ὑποστάτης καὶ χρηματο) ἀφιερωμάνοι, ἀπὸ τὰς προπτάτορις καὶ τατέρας μας, καὶ διορθωμάνοι τὰ σύνομομάνται (ἐκ

τῶν εἰσοδημάτων τῶν μόνου, καὶ ὅχι των
 πεφαλαιών) αἱ χρεῖαι, τῶν ἐν τῇ Πο-
 λιτείᾳ μας ἀγίων τῆς Θεᾶς Εκκλησιῶν:
 καὶ διατηροῦνται δύο ταυτοτεμὰ χρονεῖα,
 ἦν δὴ λαοῦ, καὶ ἡ Ελληνικὴ, καὶ μὲν
 βοσκοῦνται, ὅσου τὸ δικαιοτόν, καὶ αὐτούς,
 οἱ ἐνδεῖ; Καὶ τῷ χοῖ αἴσθαλοι μας. Καὶ εὐ-
 φόροις, Σιρφίας μέτου, ημελημμένοι τῷ
 σόσσοι εἰς ἀπαξίαι κατηρτυμένοι, ὥστε,
 εἰς ὄληγάντατον επιφέν αἰσθαλή, ἁποδύ-
 νονται μηδὲ φαινῆ Ἰησος (φεῦ!) ὑπόρεψεν,
 καὶ μηδὲ ἐνός τῶν τριῶν εἰρημένων ἀναγ-
 καίων μας, καὶ καλῶν πραγμάτων ἀτε-
 φασίτων, σύμβοου, τὰ συντρέξαμεν,
 εἰς νέα, ἀλλὰ μη δερεώσαμεν εἰς μὲν ἀσφα-
 λίσαμεν, τὰς βάστεις τοιάτιν, Μεγά-
 λου, καλῶν τῇ Θεαρίᾳν ἔργων. Καὶ ὁ
 λόγος, Θείῳ ἐλέσι, μαρτίργον ἐγένε-
 το: ὥστε, ὅχι μόνον τὴν ὄλοκληρίαν τῶν
 παλαιῶν (ὅτε ἐκπέμψειν τὰ ἀφτινῶτα)
 καὶ ὅλα ἀσφαλίσαμεν, ἀλλά, οὐδέποτε,
 εἰ ακινητοῖς ἀποτλελάταμεν, τῷ δικῷ τῶν τριῶν

πων (ὅτε ἡ Θεία εὐσπλαγχνίς μᾶς ὀδηγήσει καὶ μεταχειριῶμεν) ἐλπίζομεν
καὶ ὑπολαμβάνομεν τὰ εἰσόδηματα δεκα-
ταῖςσιν· οὐ ἔτι, εἰ αἱ Εὐκλησίαι τῷ θεῷ
καὶ εὐτρεπιόθν, οὐ τὰ χρολεῖα καὶ λαρ-
τρινῶν, φυτικῶν τὰς νέας μας, οὐ
οἱ πτυχοὶ ἡμῶν ἀδελφοὶ καὶ παιδιά-
ῶν, βοκῶμενοι εἰς τὰς ἀνάγκας των.

Διὸς καὶ μὴ γάμισται δὲ ταῦτα προ-
σερπά, οὐ αὔριον, οὐ μεσαύριον ἀμελή-
σσον οὐ καταγάγεται, τάλιν, εἰς τὴν προ-
τέραν, κακὴν κατασθασσει, σημειώσεται ἐδῶ
τὰ Αἴρετα, τὰ ἔσθια, ἡμέτερα μὲν, σημε-
ρον, ἐμπροσθετοῦ Παιτοιράτορος Θεοῦ,
μετὰ τοιμένιας τὰς χρῆστας, ὑποχρέομεναι
τὰ φυλαξίαμεν ἀποφασίζειντα, εἰς δὲ
τὰς μεταγενεσέρας (ἐν ὄντος αὐτῷ τῷ
Μεγαλοδυνάμῳ) παραγγέλομεν, στι-
σχι μάνιον τὸ μὴν ὑμελάπτεν, ἀλλὰ καὶ
τὸ φυλαξεν, σμισθει, ἀπαρτεύλευτα,
τὰς Ιδίουν δρόμοις τρέχοντες τε καὶ ἀγω-
γορεύομεντοι, σχι μάνιον διὰ μὴν ἀφαιρέ-

σαντι ἐξ αὐτῶν, ἀλλα μᾶλλον οὐ τροφέ-
σιν καὶ ἄλλοις τρόποις, διὸ τῆς φρονήσεως
καὶ ἐπιμελείας των, οἵσαις, οὐ ἀδικήμας
εἰδουσικά, δὲν ἔδυνάθη τώρα οὐ ἐνοχήσῃ,
πρὸς ἐπανέμοσιν τλητίου τῇ κοινῇ τούτων
συμφέροντος.

Καὶ διὰ μὲν ἐκείνης, τῆς ἐπιτρόπου; τε
καὶ προσάτας, καὶ στοιου ἄλλου τῶν συμ-
πατριώτων, καὶ ἀδελφῶν μητρογονῶν,
οἵτινες ἡδελόν ποτε τελμάτη, οὐ ἀπὸ
Ιερούσαλημίας, οὐ φιλοδοξίαν καὶ ματαιό-
φροσύνην, οὐ αἴρεσσανεῖσαν, οὐ γίνεσ-
σάτιοι οὐ προκριεῖσθε τι ἀπὸ τὸ κοινόν,
οὐ οὐ τρεξεντάθη θιγόνοια, οἶσε οὐ ἀ-
μεληθῆ καὶ οὐ χαλάσῃ, οὐ ταῦτα ἡμῶν
διαριθμήσα ταῖς καὶ αἱμονίᾳ αὐτῷ,
ἐπικαλέμενα, ἐξ ἕνὸς σόματος, καὶ
ζῶντες, καὶ μετὰ Θάνατου, τὸν Παν-
τοδύναμον Θεὸν, οὐ μητρὸς ἐκδικήσῃ, λέ-
γοντες, μετ' ὅλων τῶν ιδεῶν, οὐ ἀ-
πόρων μητρὸς ἀδελφῶν, οὐ Παναγία Τράς!
Θεοὶ Ζωούστατε! οὐ ὀργήσθε οὐ καὶ ἑ-

„Τὶ τὰς καρδιὰς τῶν τοιότων! ἡμέραν
„χαρᾶς καὶ κυργίας, μὴ ἀφίσῃς τὸν
πόνον Κύρον! τὰ Πάντων τεκνά, μὴ κραυγή
„χαρᾶς καὶ ἐπιβελείτω! Κατηραμένα
„τὰ γναῖα τὰ ἔργα τῶν χαιρῶντων, τὰ διατάξια
„τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν! καὶ μετὰ
„τούς Δακτόντας αὐτῶν, μὴ μὴν ἀβούλους
„τῷ Θείῳ προσώπα σα! Αἴμαν.

Πρότερος δὲ ἐκείνης, τάλαντο, συμπατριῶ-
τας τε καὶ Εἵνεας, ὅπερ ἡ θελητρία φυγεῖσθεντι,
τολμή, ἢ ὄλμυον, εἰς τὸ τῆς Πολιτείας
τούτο κοπών, καὶ εἰ καὶ φῶτα σκηνήκης, ἢ
Θελητρία ἀγνοεῖσθαι, λασγῷ τε καὶ ἔργῳ.
Διὸ μὴ μὴν ἀφῆται καὶ σκιαδαλιῶσθαι, ἢ
διασπειρῶσθαι εἰς τὸ παραμικρὸν, ἢ ταῦτα ἡ-
μῶν παρεισθεῖσα αὗτη ταῦτα καὶ πέμψεις,
ἢ ζηρμανῶσθαι τὸ κοινόν, μετὰ δικράνων, ἢ
ἄποτο μέσης ψυχῆς, καὶ καρδίας δεόμενα
ὄλησι οὔτε, καὶ ξενίτες, καὶ τελευκότες,
τὸν Πανοικίτιονος Θεοῦ (μετὰ τῆς παν-
εργατάτης Λαρχηρίωνς καὶ πατρὸς ἡμῶν, οὐ
ὄλησι τῶν ἐνδεῶν τὸ πτωχῶν ἀδελφῶν

μας. λόγοις. „Θεὲ, Πάτερ των
 „κρατώ! Τὸν Μονογενὲς, Γῆραν χρισθὲν
 „καὶ Σπεῦδα των οὐρανῶν! Βοηθήσορ τὰς
 „πτοιάτες, ἐν τάσσῳ ἀνάγκη ταῖς χρείᾳ
 „αὐτῶν! Θλίψι, οὐ μέλοτι τῶν δεινῶν,
 „μὴ τὰς ἀφίσῃς οὐδὲ δουκιάτην. Εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν! Γέ-
 „μισον τὰ δυστήτια των παιστῶν ἄγαντε!
 „Αἴξισον αὐτῶν θέσιν τέκνα τέκνων!
 „Δὸς αὐτοῖς τέλος ἀγανάσσον, καὶ μετὰ
 „τελείωσις ποίησον οἰλιχτούμορφος τῆς Οὐ-
 „ρανίας Βασιλείας σε, καὶ σὺ αὐτοῖς ἀ-
 „παιτας ἡμᾶς! Αμήν.

ἌΡΘΡΑ.

α. 1.) Τὰ εἰς μετρητὰ ὑστερα κραφά-
 λανε τὸ κούνι, γὰρ δανείζονται εἰς τὸν
 λιρώποντος στρυφαράς, ὅτε ἔχει τὸν τρόπον
 καὶ βάσιν ἀνέγειρον, τραχύμα, τότης τι-
 μῆς, ὃση εἶναι ἀνάγκαια καὶ ἀρχετή, ἐν
 καρῷ ἀνάγκης παλαιρένη ἔκειν τοῦ

πράγματος, μὰ Ερπλερόνι τό, τε κεφάλαιον καὶ τὸν τόκον τῆς ισοῦ σφράν.

β. 2.) Η ὁμολογία τῆς χριστινοῦτος, νὰ γίνεται, κατὰ τὸ αὐτικὸν γέδιον, καὶ ὅχι ἀλλέως καὶ ὃ τόκος εἰστῶν διώδημα τὰ ἐκπτῶν χρονιῶν, ὅχι τρισσότερον:

γ. 3.) Τὰ Εργασίαι, οὐδὲν ἄλλο ὑποσκεπτικὸν ἔνοπλον φέρεται, νὰ ἔνοπλον φέρεται ὅμοίως, εἰς ἀνθρώπους στρατούς, διῆς νὰ ἡμπερεοῦται, εἰς τὸ κάθε ἐξάμηνον, νὰ τληρένει τὸ ἔνοπλον τῶν σφράν:

δ. 4.) Νὰ γίνεται συνέλευσις, εἰς πάλιον μέσον Επτος, εἴξι αὐτοφάσιως (ἴντος δύμας τῆς περύτης Εβδομάδος τακτὸς νέον Επτος διηλκήσας ὅχι μακρύτερο) αὐτὸς εἰκοσι μηνογένεις, καὶ φρονίμος ἀδελφὸς, τάσκης τάξεως:

ε. 5.) Η συνέλευσις αὗτη τῶν ἀδελφῶν, μὰ ἐκλέγη (παρόντος καὶ τῆς Διητιερέως) τρεῖς ἐπιτρόποις, ἀνδρας ἐπιτυχόποις καὶ φρονίμοις, καὶ ὅχι ἀτλάται,

καὶ ὁ; ἔτυχεν. οἵτινες μὲν ὀμομένωνται,
Ἐπίτροποι τῇ κοινῇ:

ζ. 6.) Πρὸς τάτους, τὰ ἐκλέγωνται
καὶ αἱ λοιποὶ τρεῖς, δύοις, ἄνδρες μὲν οἱ-
στοι καὶ φρόνιμοι, ἐκ τῶν προκρίτων Πολυ-
τῶν, οἵτινες μὲν ὀμομένωνται, Εὐφόροι:

ζ. 7.) Τοῦτοι εἰ τρεῖς Εὐφόροι,
καὶ τρεῖς ἐπίτροποι τὴν κοινήν, τὰ
ἐκλέγονται ἐπιτρόποις, ἀφίλοτροσύντοις,
διὸ τῶν ταῦταν Εὐκληματίαι τῇ κοινῇ Μαχαλᾶ,
ἄνθρωποι, ὅταν οὐκαντάξοι νὰ σκοινομάσσουν
τὸν ἀνάγνωστην Εὐκληματίας, καὶ μὲν ἐμ-
ποδίζει τὰ ταῦτα ἀταξία:

ζ. 8.) Οἱ ἑκάτετρες Επίτροποι
τῇ κοινῇ, νῷραι ὑπόχρεοι μὲν δεληύ-
σει, μὲν τῶν τροφούμενών καὶ δῆλον,
ἴα χρόνον. Πληρωθέντος δὲ τὸν χρόνον,
καὶ φειάσκοντος τὴν ιδέαν Εὐτες, μὲν
πρώτη τῶν φροντίς, μετὰ τῶν Εὐφό-
ρων, νῷραι λαμβάνει, λεπτόμεροι, τὸν
λογοφρασμὸν, καὶ ἔγγραφως, ἀπὸ τῶν
Επιτρόπων τῆς κοινῆς Εὐκληματίας. ¶

ὅσα μάστιχα ἡ Θελον περισσεύσῃ, μέσερον
ἀπὸ ὅλα τὰ ἔξωδα τῆς Εὐκλημσίας, καὶ
τὰ περιλαμβάνει, καὶ τὰ βάνεν, εἰς
τὴν τὴν κοινὴν Κασσιν, ἀπεριβοτάς τας εἰς
τὸν λογαριασμὸν (ἥτοι Παρτίδα) ὅπερ εἰς
τὸ παρὸν κατέγιχον, ἔχει ἡ Εὐκλημσία,
διὰ μὲν φαίνωνται ἐγγύρωφα, τάχει δέσμοις,
καὶ τὰ ἔξωδα.

Σ'. 9.) Νὰ μὴν ἦντι συγχεζμομέ-
νον, εἰς οὐρανὸν Εὐκλημσίαν, τὰ εὐγα-
λην περισσότεροι Δίσκοι, μηδὲ μόνον δύο,
ἴκ τῶν ὅποιων, ὁ μὲν εἷς, διὰ τὴν Εὐ-
κλημσίαν ὃς ἀλλος, διὰ τὸν Γερέα, καὶ
τὸ κοινόν: τοῦτον, ὃση συνάζει ὁ δεύ-
τερος Δίσκος, μὴ μοιράζωνται ἔτι. Τὰ
μὲν δύο τρίτη, καὶ δίδυνται τῷ Εφιμε-
ρίῳ Γερέτ τὸ δέ ἐν τρίτου, μὴ δίπτυχα,
ἀπὸ τὸν Επίτροπον τῆς Εὐκλημσίας,
εἰς τὸ Κατέσσον τῶν πτυχῶν, τὸ ὅποιον
Κατεῖ καὶ ἔχει φραντίδα, ὁ πτυχών Επί-
τροπος τῆς Εὐκλημσίας, μιαν φραν-
τὴν Εβδομάδα (ἥτοι τὸ Σεβατον καθε-

Εβδομάδες) ηλας εἰς ὅλα τὰ ὄστητια
ὅλα τὸ Μαχαλᾶ, μὲν κάποιοι ὑπηρέτην τῆς Εἰκλησίας, δὲ καὶ μέτρη
μέσα οἱ καζεῖ εἰς σθενόντας, ἐκένοι. ὅπερ
προσαιρεῖται. Τὰ εἰρημένα ταῦτα Κατέβα-
τῶν πτωχῶν, ὅπερ θέλουν εἶναι εἰς τὰς
Εἰκλησίας, καὶ θέλουν περιφέρεσθαι εἰς
τὰ ὄστητα. Ηὐτοις οὐκαντικαὶ οὐκ
βαθαμένοι, ἀπὸ τῆς Επιτροπῆς τὸ
κοινόν, εἰ ὄποιοι μόνον ἔχουν τὴν αἵρεσην,
ηὐτὰ τὰ ἀνοίγοντα, ὅποτε θέλουν, καὶ, εὐ-
γάγοντες τὰ ἐμπειρευόμενα πετρά, οὐ
τὰ βάσιν εἰς τὴν τὸ κοινόν Κάσσας, καὶ
ηὐτὰ τὰ ἀτερμένα, οὓς τίκτει, εἰς τὸν λο-
γαριαργού (ήτοι Παρτῶν) τῷ πτωχῶν
κατά ταξιν:

i. 10.) Οἱ Επιτρόποι τὸ κοι-
νόν χρειαζόντες ἢν Ξεχωρίσουν
Κατεῖ τῶν πτωχῶν, ὅμοίως, κλητιώμε-
νοι, οὐ βαθαμένοι, ἀπὸ αὐτῶν τὰς Ρύους,
τὸ ὄποιον, καζεῖ Σάββατοι τῆς Εβδομά-
δος, ὅπερ γίνεται Παζάρι, οὐ περιφέρε-

ται, διάτονος καλῇ ἀπειράτῃ, εἰς τὸ Πα-
ρόντοι ὅλοι, καὶ Εὐρυασίρων, διὸ καὶ φίττη
μέση ὁ κακεῖς, ἐκεῖο, ὅτε τρομαρτήτη-

ικ. 11.) Εἴ τὰς μονεκαλησίας καὶ
πανηγύρεις τῶν Εκκλησιῶν, καὶ αἱρέμην,
νίς καθε λαμπτρὴν ἡμέραν, ὅτε συμβαί-
νει, εἰς ὅλου τὸν χρόνον, εἶναι χρόνος
τῶν Επιτρόπων, συρπά εἰς τὰς δύο
διεριθέντας Δίσκες, οὐκ εὐγάλλει τὸ τρί-
τον, οὐκέπιμοσύνην καὶ μάλιστα, τό-
τος μὴ εὐγαίνει μόνος, πρὸ τῶν ἄλλων
δύο, καὶ τὰ παράλιτα συναγόμενα, οὐκ
ἐμβαίνει, ὄμδίνας, νίς τὸ Κοστεῖ τῶν
πτωχῶν;

(3. 12.) Καὶ εἴς τῶν τῶν Εκκλησι-
ῶν Επιτρόπων, οὐκ μὴ ἔχει ἀδειαν,
καὶ διώτη ἐλεγμοσύνην, ἀπὸ τὰ συναγό-
μενα ἀπέρα τῆς Εκκλησίας, πίς κακένα
πτωχόν· οὐδὲ ἔχει τύχην οὐκ τῆς ζητήση
τις, οὐδὲν, ἐλεγμοσύνην, οὐκ εὐναι-
χρέος τε καὶ τὸν ὄδηγόν, εἰς τὰς Επι-
τρόπους τὴν κοινήν.

μγ. 13.) Οἱ τραγουματευταὶ, ὅπόσι
κέμνεν Βαρβάρα, εἶναι ὑπόχρεος, κα-
τὰ τὴν σημεροῦν αὐτοτροφούμενον πά-
των ἀτόφασιν, καὶ δίδοσι εἰς τὸ κοινόν,
πρὸς ἓν Γρέσι εἰς κάθε φόρτωμα, οὐ δύσκ
φορτώματα ἡδελανού μάρκη, καὶ δὲ δῆλον
τὸν χρέον. Ηὔτισι τοιν λογοφρικούσιν,
ηὐ καὶ διὰ λογοφριασμὸν φίλων τῶν (τῷ
τέλεσι, εἰς κομμασσίσιμας) ή βάρει συνειδή-
σεως, ηὐ φόβῳ Θεοῦ. Φροίως καὶ τὸ Εσ-
τιάζμα τῶν Μτογιαντζίων, νῦν πληρόσιν
εἰς τὸ Κοινόν, πρὸς δέκα Παράδεις τὴν
Οὐκίν, εἰς τὸ Μετάξι, ὅπερ ἡδελε βαφῇ
τὸν χρέον: τοῦτο τέλεσι, κάθε Μτογιαν-
τζής χρειαζεῖ, οὐκτῷ πατεριών λο-
γοφρικούσιν, οὐ δύσκας Οὐκάδας Μετάξι βα-
ττει τὸν χρέον, καὶ ἐπομένως νὰ πλη-
ρόσῃ, εἰς τὴν κάθε Οὐκίν τὰς δέκα Παρά-
δεις. Τούτης τές Παράδεις χρειαζεῖν, δύω,
ηὐ τρεῖς τῶν πρώτων Μαξόρων, νῦν συγκά-
ζειν ἀπὸ τὰς ἄλλας, εἰς ἣν μέρος, καὶ γὰρ τὰς

ἴγχειρίζειν εἰς τὸν Εὐτιτρόποτας τοῦ
Κοινᾶ, διὰ μάτοδειξεως.

(β. 14.) Χρέος μὲν σύνη μάθε συμπα-
τρίωτε, τὸ μὲν ἀφιερώση τι (πόλις, οὐ δι-
λήγον, κατὰ τὴν προσικεσίν την, ἀπ' ο-
κεῖνη, ὅπερ τὸ ἐχάριστεν ὁ Θεός) ἐν καιρῷ
τῆς Διαθήκης την, εἰς τὸ Κοινόν, διὰ τὸ
δότοιον ἀφιερώματα, μὲν χρεωτάντες αἱ Εὐτι-
τρόποι τοῦ Κοινᾶ μὲν μάτερεν τὸ ο-
νοματικέντε τὸ μέσηλφο, εἰς τὸν Κατάλο-
γον τῶν συνδερημάτων, μὲν τὰ μνημονι-
κάται, μὲν δῆλας τὰς Εὐκλημάτικας τῆς Πο-
λιτείας, αἰνίσια.

(β. 15.) Διηίσως τις τῶν μέσηλφῶν
συμπατριώτων, μετὰ Θάνατον, διορίσῃ
τὸν Εὐτιτρόποταν Κοινᾶ, έπιτρόποτας
τῆς Διαθήκης την, αἱ τὸ Κοινόν Εὐτι-
τρόποι, μετὰ τῶν Εὐφόρων, μὲν μη-
τόχρεοι, μὲν πάρεν εἰς τὸ Κοινόν τὴν
Διαθήκην τὴν ἀποδικισθέος, καὶ μὲν ἀγω-
νιῶσιν, δῆλας δικάμεσθαι, ὡς ὅπερ νὴ
τληρωτῆς ἢ μεληστῆς, καὶ αἱ διατάγματα ἐ-

κείνη τοῦ ἀποδιώσαντος ἀδελφῆς, ἀπαράστατως.

π· 16.) Οἵλοι δι Πιευματικοὶ πατέρες, ἐπεὶ καὶ εἰλέται εἰς τὴν Πολιτείαν μας, διὸ μὲν ἐξομολογοῦν τὰς οὐρανικὰς, εἴτε πατέρχρεσι μὲν παραπομένης, καὶ μὲν συμβυθλείσαν πατρικῶς τὰς ἐξομολογημάτους, διὸ μὲν βοηθήσασ, μηδὲ διανανται (ὁ λόγος ἐδῶ εἴναι, διὸ τὰς ἐν πατρικόστει καὶ κυβερνητικάς μάνιο) τὸ Κοστό (μαλισκα δὲ, θεοῖς, ὃτε θεατήσιενται, το προετοιμάζονται διὸ τὴν ἄλλην διατήν) μηδὲ λαυράζειν καὶ μὲν τὰς παραπομένης, στι, τὸ πρᾶττον καὶ ἀφεινότου χρέος, ἐκείνην τὰς ιψας, εἴναι, τὸ, νὲ ἐξαλισσεῖν τὸν Θεόν, διὸ τὴν φυγήν των, μὲν κορυτοίσιν, εἰς τὸ Κοπόν, μεφιέσωμεν. τοῦ διποίσι τὸ διούσα, ὑμέσως, οὐδέλασ αὐτερούσι Εὐτίτροποι, εἰς τὸν Κατάλογον τῶν Συνδρομητῶν, διὸ μὲν μικρομεγάται αἰκνίσας, εἰς δῆλας τὰς Εὐκαλυπτίτες τῆς Πολιτείας μας.

ιξ. 17.) Εἶναι ὑπόχρεοι, οἱ Εὐτρόποι τῆς Κοινῆς, νὰ δίδουν Γράμματα ὡγδοήκοντα. εἰς τὸν Ἀγιον Τάφον, καὶ ἀλλα τόσα, οἱ τὸ Σίναϊον Όρος, κατ' ὅτος, ἀντὶ τῶν Δίσκων, ὅπερες περιφέρεσσονται εἰς τὰς Εκκλησίας μας. Ταῦτα δὲ τὰ Ἀγια Μοναστήρια, ἔχει χρέος νὰ πατερίζεται εἰς τὴν παραγγείαν των τε τῆς Κοινῆς μας Ουγγρομητᾶς, οὐ νὰ τὸν μηδομεύειν, ἀδιακοστώς, εἰς σήμερα πάντων τὰς ἱερὰς τελετάς.

ιη. 18.) Οἱ Εὐτρόποι τῆς Κοινῆς, χρεωτέναι τὰς εὐχές Κατάσιχα τικτυκά. Μίαν Κέτσκη, μὲ τρεῖς Κλειδωριτές, μέσα εἰς τὴν άστολην νὰ βάζουν τὰ αστρά της Κοινῆς, οὐ καθέ εἰς τῶν Εὐτρόπων, νὰ ιχθύ άπό τὸν κλαδί. Μέσα εἰς ταῦτα τὴν Καστανή, νὰ διαφυλάσσουνται, οὐ σήμερις η ὄμολογίας, οὐ σήμερα τὰ χριστιανοὶ τῆς Κοινῆς χρειστολόγια. Εἰς τὸ κάθε ξέρικον, χρεωτέναι οἱ Εὐτρόποι τῆς Κοινῆς, νὰ πηγαδεύουν μὲ τὰς ὄμολογίας,

εἰς τὰς Χριστιανικὰς ἀπελφές, καὶ νὰ λαμβάνουν τὸν τόνον τῶν ἡξ Μηνῶν, εἰς μετρητὰ, ὅμη καὶ μίας ὁμολογίας, δὲ ἐν ἄλλῳ ἡξάμηνῳ. Παρασκείως, νὰ ἔχει τὴν φροντίδα, σὶ αὐτοῖ, ἀπαρασταλευτας, διὸς νὰ λαμβάνουν τὸ κάθετο ἡξαμήνον τὰ ἱνοίκια, ἀφ' ὅστα Εὐρυπενία, καὶ ἄλλα ὑποσατικά εἶναι ἴνοικιασμένα, διζουτας τὰς ἀπαριθμέτας ἀποδειξεῖς, δὲ αὐτὸς, μὲ τὰς Ιδίας τῶν ὑπογραφάς, εἰς χειρας τῶν ἴνοικιαζούν. Τοσαντούν δὲ τὸ Κοινό, ποτὲ μὲ μὴν παλεῖται ἀλλέντας, εἰμὴ, ὀπότεται, τὸ ίδιον ἡμέρας, η ὥρα, ἡμέρῃ μὲ βαλεῖται ἄλλο καλλιτερον εἰς τὸν πόποντα.

Εἰναι χρέος τῷ Επιτρόπῳ, τὸ Κοινό, δέξε, ἀπὸ τᾶς τὸ Κοινῆς εἰσοδήματα, νὰ μὴν ἀφήνει, καὶν ἔνα τῶν πτωχῶν καὶ ἴνδικων ἡμῶν ἀπελφέν, παραπομένου τοτὲ, ἀλλ' ὀπὸ τῆς σήμερος, καὶ εἰς τὸ ἡξῆς, νὰ βαρύσῃ καὶν ἔνα τῶν ἐγ αἰώνιη ὄντων, ὀπὸ ἐγ, ἐμὲ

δέκα Γρόσια, κατὰ τὴν χρείαν δηλ. καὶ
μηδέγητο τὸ ὄποκειμένον. Οὐταν δὲ, οὐκαι
χρέος, διὸ μὲν γένη τερισσοτέρων, ἀπὸ
τὰ δίκαια Γρόσια, ἡ εἰρημένη ἐλειμο-
σύνη, τότε μὲν συμφέρχεται καὶ οἱ
τρεῖς Εὐφρόσιοι, καὶ ἔτοι, μὲν ἡμέτερην μὲν
ἐξεπλόνει τὴν αὐτὴν ἐλειμοσύνην, ὅμως
πεντήκοντα Γρόσια (οἱ ἐξ μαζῆς δηλ. Ε-
πίτροποι καὶ Εὐφρόσιοι, τῷ οὖτι χω-
ριστοί) Πρέπει δέ, μὲν ἐξεπλάζεται μὲν πα-
ρατηρεῖν, μὲν Μεγάλην προστοχὴν καὶ ἐ-
πείθεισαν, ὅπόταν διδούται ἡ ἐλειμοσύνη,
διὸ μὲν διδούται, διότι πρέπει, οὐταν τρέ-
πει, καὶ ὅταν πρέπει. Καὶ μάλιστα μὲν ἐ-
χειν ἀκριβεστρον προστοχὴν, ἐπάνω εἰς
ἔκεινας, διτὸν ἐρχονται ἀπὸ Σένεος τότης
(ἀπὸ τὸ σημεῖον τῶν πτωχῶν) ὁσατοῦ μηδενὶ
ἀποδιδούσας καὶ τλημαφορίας, Σένου πτω-
χῶν, ἀπλῆς, καὶ μὲν ἐπιγένετο. καὶ μὴ τι-
ςεύεται, διὸ μὲν καὶ χάρακται ἡ βοήθεια,
εἰς τὰς ἀμφέλεις καὶ δικιρρές καὶ σερπύται,
οἱ ἀλκαζάνοι χρείαν ἔχοντες. Εἴτη οἱ Εὐφρό-

ροι, καὶ Επίτροποι μάζαι; Χρηστόν, ὅτι, τὸ Καλοκαίρι νὰ ἀγοράζει Σύλλας, καὶ Κάρβουνος, ὅπερας ζωχέας θεται, ὅτι νὰ γίνει οὐρατά, ὅπερας μὲν διαμοιράζεινται, ἐν παιδῷ Λευκίνος. Η Φύχος, εἰς τὸν ἔνδεετον οὐ απόρος μέλεινφός, Χάρος δηλοφραΐ, γέροντας, μερύστος οὐ μήλης τούτοις. Όταν δὲ τίχη τὸ πτωχός συμπατριώτης μέλεινφός, η ηγένος, μεθίνη, καὶ δὲν ἔχει, στε Αστρα, μὲν ιψένα συγγειῆ τὸ βοκεθόν, Χρεστόν οἱ Επίτροποι, νὰ μάκι μάργησσαν τὸν τοιέτον νὰ βασινίζεται, μὲν οὐρέστης τὸν Οικώνον, μέφε οἶτα καὶ μὲν ίρωι, καὶ βάκιντές τοι, εἰς κάμένη όστητη τὸ Κοινό, νὰ τὸν ἐπιμέλεινται μετ' ὄλην τῷ οὐαγκαίνων· καὶ εἰμὲν Μεριτευμένη, τὸ τὸ δώσειν ἔτι Χαρός, καὶ ποιητὴ Εξαρθρῶται βοκεθεῖν, μαστε, εἰμὲν εῖναι Σίνος, τὸ δυναμῆνη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν δελείπτη, εἰδὲ ἴστοτοις, νὰ ἐπιερέψῃ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ. Εἴη δημως; Μέτονδανη ὁ τοιότος,

αὐτὸν ἐνταφίζεται χρισμανῶν; καὶ κα-
θὼς πρέπει Εἰς καίρον, ἔτι, τῶν Χα-
ροτέων, χρεωσάντων, τοῖς Εὐφόροις, καὶ
Επίτροποι, αὐτὸν ἀγοράζειν τὰ Χα-
ροτέων χάρτια ἐκείνων τῶν ττωχῶν ἀδελ-
φῶν, εἴτες αὐτὸν συμπατικὴν μένυματειν,
δὲν ἡμπόρευειν καὶ διελεύσθειν, τοῦτο οὐράν-
σειν ἐκεῖνο τὸ αφρικανὸν δοτικόν του· ὁ
μοίως καὶ τὸν ὄφρουν, ἵπε δὲν ἔμας εἴη
Ἄλανίατος ἰεκινήν, διὸ τὰ διελεύσθειν, καὶ τὸ
τικός ὅταν εἰσέβαλλε, τρώντι, διευ-
χέσ· καὶ ὅχι ἐξ ἀμελείας τῷ ἐκκριθίᾳ.
Οἱ Επίτροποι τῆς Κοινῆς χρεωσάντων,
προσέρχεται, νάριτσικέττωνται τὴν Φυλακήν,
καὶ σταύ τύχειον ἀδελφοὶ ἐν αὐτῇ
φυλακούσισιστοι, καὶ τὰς θρέφειν, καὶ ἐν
Κειμένος θρή καὶ φόρχης, μὰ τὰς Σερ-
ραίους, φωτίζοντας τὴν Φυλακὴν των με-
μένων Καινούλων, ἢ καὶ δόν, ὀτόταν ἔπει
χρεία, καὶ ἡνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ωρέος τῶν
Επίτροπων τῆς Κοινῆς εἶναι, τὸ μὲν
περιποιῆσθαι καὶ τὸ παρηγορεῖν· αὐτὸς τὰ

κοινὸν εἰσοδήματα, τὰς τῷ σύντι, καὶ ὅχι
ἀπὸ αὐτῶν οὐκὶ ὀκνηρίαν, διεσυγχωνεύ-
ται, πειθῶντας, δι-ψήντας, γυμνητεύ-
οντας εἰς ἐν Φυλακῇ, καὶ τάπει ἀλλοιού-
χοῖς εὑρισκομένας ἀλλαφέσμας, κατὰ τὸ
δικαστόν, καὶ κατὰ τὸ πρέστον, ἃξιον ἀπο-
φάσσειν.

κ. 20.) Πρὸς τύτοις, χρεωσάντας οἱ
Επίτροποι τῆς Κοινῆς, μετὰ τῶν Ε-
φόρων, καὶ φρουτίσας, ἀπὸ τῆς σύμβο-
ρου, διὰ τὴν αποκαταστατικὴν τῶν δύο Σχο-
λείων, ἔτοι. Πρῆτορ μὲν, καὶ ἀπο-
καταστατικὴν ἐν τοιούτῳ Σχολεῖον, μὲν ἐν
διδάσκαλοι, ἐπιτηδείου εἰς; τῦτο τὸ ἑρ-
γυσ, καὶ κακῆς διαγωγῆς, διεικείσας
μὲν κάμη τῆς μάτης νὰ γινωρίσῃ τὰ 24
γράμματα τῆς Ελλ. Ἀλλαφέστησε τὰς
γραμμέση, μὲν ὀμογνωστικοῦ ἀλεύθερα,
καὶ τέλος, μὲν τὰς διδαξεῖς τὴν κατήχησιν
τῆς ἀγίας ἡμῶν Πίτερης, πρὸς δὲ, καὶ ἡ-
δη χρισά. Δεύτερον δὲ, μὲν ἀποκαταστή-
σουν ἐν Σχολεῖον Ελληνικόν, μὲν δι-

διασκέλες, οὗτοι δέ ἀρχιδιδάσκαλοι, εἰ
πέντε ὑποδιδάσκαλοι. Οἱ ἀρχιδιδάσκαλοι,
πρέπει νὰ ἔμειντο Λόγοφοτος, τιμίας καὶ
ἐκερέτο Σωτῆς, καὶ δικαστὸς εἰς τὸ οὐκ
τίσυ τὸ μαθητάς την, ἀποδεῖξαι αὐτὸς
ἀξίες τῷ Εὐλογητῷ θύματος. Παρόποιες
εἰ δὲ ὑποδιδάσκαλος χρεωμένη, νὰ ἔμειντο
λῆπης διαγωγῆς, χρηστῶν ἡδονῆς, εἰ
εἰς τὸ οὐκ παραδώσῃ εἰς τὰς ἀρχαρίες
τῶν ιένων, τὰς ἀρχὰς τῆς Γραμματικῆς.
Εἰ τὸν ἀποιτόμενον αὐτοὺς μαθήματα. Οἱ
ὑποδιδάσκαλοι ἄποτε, τὰς κατοικήσ, καὶ τὴν
γραμματικὴν τὰς μαθητάς τους εἰς τὸ πρῶτον
τάτωρι τὴν εἰρημ. **Σχολεῖον.** Καὶ οὐφ' ἐ^πει
διδαχῆσσιν οἱ μαθηταί, τὰς ὑποι-
τακίνας αὐτοῖς αρχάς, ὡς προειρηματι,
νὰ μεταβαίνουν, εἰς τὸ δεύτερον τάτωρι
τὰς **Σχολῆς**, διπλωμάτεις κατοικεῖ ὁ ἀρχι-
διδάσκαλος, καὶ τὸ παραδίδει, τὰ ὑψη-
λότερα μαθήματα. βασικηδῶν, εἰ κατὰ
τάξην. Τὰς δὲ μικρὰς ὅλων τῶν εἰρημ-
διδασκαλῶν, χρεωμένη γὰς τληρόνυν ἀπὸ

τὴν Κάσσαν τῆς Κοινῆς, οἱ τέτη κατὰ και-
ρᾶς, Εὐπίτροποί τε ὦ Εὐφοροί, οἱ
οἱ διδασκαλοί, μὲν παραδίδοντα τὰ μαθήμα-
τα ἀναγράψας, οἵ τε τὰς ἐντοτίες καὶ
ξένιες; τῶντερόν, μὴ μὴν ἔχουσι μέσους τὰ
ζητεῖν, ἔξω τὰ μαθήτων (τὸν διατίσιον δέ-
λλον λαμβάνειν, ἀπὸ τὸ Κοινόν, ὃς ἡδη
λέλεκται) αἱλιας Ξειχυριδας τληρυμάς
ἢ διώρχη, ἀπὸ τὰς αὐτῶν μαθητὰς, τό-
σον πύτροχούσιας, οἵσαι εἰς ξένιας.

κα. 21.) Λρέσσῃ μεταρρυτήτον τὸν γ-
νικὸν Εὐπιτρόπων τῆς Κοινῆς, τὸ
οὐδὲ ἀποτίνεται συγκράτει Συγχολεῖς,
τάλαιργούσιν ἀηλίῳ μίαν φράξιν τὴν Εὐθε-
μίαν τὰς δὲ Εὐφόρων, δύον φορεῖς τὸν
Μήνην, ἔξετάζοντες καὶ παρατηροῦσσι,
ἀναρτῶν, διὸ τὰ μὴ συμβῆσθαι κάρματα ἐπε-
λήματας ἀταξία. Ηδη ἀπὸ μέρους τῶν διδα-
σκαλῶν, ηδη ἀπὸ μάρτιος τῶν μαθητῶν, οἱ
μελέτων τὰ τῷ Χριστῷ των ἀναγνωστας, οἱ
τὰς ἀμφοτέροις ὀντόκουτα χριστιανοί.
Διὸ ὅτερ, ηδη ὅταν τὰς διδασκαλῶν

(Ἄντε κακὸν τύχην) ἡμῖν δένεν καὶ παρέσυ-
μένος ὅτὸς καθίσκει ἐλάσπτωκε, ὅτε δὲν
ἀρμόδητο εἰς τὸ ἐπάγγελμά του, οὐ τρο-
σκόφει εἰς τὴν προσωπήν, οὐ ἐπίβοτιν τῶν
μανιητῶν την, ἀμέσως μὲν ἀποβάλλεται,
οὐ δὲν ταῦτῷ μὲν φέρεται ἀλλοτε, οἱ Εὐο-
ροι οὐκέπιτροι τὸν Κοινόν, παλέρα
ὄντων (ώς εἶπενται) μέξιν ἔργωνται οὐ λόγω
τοῦ διδασκαλικῆς διορθώσεως την οὐκέπι-
γέλλεταις. Τὸν διοικεῖται, οὐ κάνεταις
τῶν μανιητῶν, οὐτοι μέρελάρης, οὐ κακῶν ὑ-
παρχούσης οὐδὲν αὐτὸν δικλέει ὁ τοιότος, μέρερος
ἄπο τριώτην, οὐ διευτέρων, οὐδὲν οὐκει καὶ
τρίτην, οὐδὲν τέταρτην, οὐδὲν διελέγεται οὐδὲ διορ-
θοῦσι, οὐδὲν ἐπιμένει εἰς τὸν θεόν πτω-
σματικὸν κακίαν την, οὐ τοιότος λέγοντεν
ητοι αὐτόχθων, οὐ ξένος, οὐ πλευτὸς τω-
τρόδον, οὐ προσερίτε Πολύτε, οὐ πτωχός μάτε,
ὅποις ταῦτας τε οὐ καταρράσσεις ημετέλει
καὶ, μὲν ἀποβάλλεται, μὲν μέρος τοῦ ἀπο-
μίσας, ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, καὶ διὰ μὲν μὴ
καρτοφρῆτη τὸν πότερον, οὐδὲ διὰ μὴ μελένην

τὸς ἀλλού τῶν μαθητῶν, μὴ τὸ πάρε-
ῖσθαι τῶν θανάτου καὶ τουτοῦ τοῦ πρό-
ξεων:

κβ'. 22.) Χρέες δινει τῶν διδασκά-
λων, παρόντων τῷ Εφόρῳ καὶ Ε-
πιτρόπων τῷ Κοινῷ, καὶ τῶν οὐλῶν
πολιτῶν, καὶ μὴ δισοι θάλατταν οὐ παρε-
θῆται, μίαν, ἣ δύναται φορτίς τὸν οχεῖον (ός
τις διελέγει φανῆ εὐλογούν εἰς τὰς διδασκάλας)
οὐ γυμνάζειν τὰς μαθητὰς, παρέμεσί
οὐ μὲ τὸ δοκιμάζειν ἐξετάζοντες τοὺς, ο-
πάντων εἰς τὰ διπλασισμένα μαθήματα,
οὐτὸς διδάχεσθαι· καὶ δισοι ἐξ αὐτῶν η-
θελούσι παρεχεῖσθαι δρώσις, καὶ διέκειν σκημάτα
προσωπίας, ἐπιδότεώς τε καὶ ὀψετῆς πρό-
σσοι, οἱ τοιαῖτοι τὰ λαμβάνοντα βραβεῖα,
ἀνάλογα τῆς ἐπιμελείας καὶ προσπῆ-
των, διὰ χαρᾶς τῶν διδασκάλων ταῦ,
άπό τὸς Επιτρόπους καὶ τὸς Εφόρους
τῷ Κοινῷ προκτοιασμένα. Ἐκπιμπε-
νοι παρέμεσί, με χαροκροτήματα ἀτάν-
των τῶν παρεπεμπέγων. Οἳσοι δὲ πά-

λοι, οὐδὲν διατρέψει ἀμελῶς, καὶ δὲν λά-
ξει κρίνειν καρπὸν, οἱ τοιεῖται καὶ ἐλαγ-
χωται, καὶ γὰρ καταβιβάζονται, οἷς
κατώτερον μαθημάτων βαθμόν. Πρὸς
τέτοις, ὅτόσσοι μέσοι τῶν μαλαγτῶν, ἀ-
ποδειχνίσσουν ἐπιμελῶς καὶ μὲν δηλούν, ἃς
τὰ μαθήματα, καὶ μάλιστα μὲν ἐπιδιέρ-
ου πενήντα, καὶ ἀπὸ ἑνδεκα, δὲν ἡμίτο-
ρην μὲν Ἑπτακολοκατάστη τὰ μαθήματά
των, οἱ τοιεῖται, ἐξ ἀπόφραγμας, καὶ βο-
ρᾶνται, ἀπὸ τῆς Εὐφράτης, καὶ Εὐ-
τρόπτης τῆς Κοινῆς, ἀπὸ τὸ Κοινόν,
τὸ κατὰ δύομισι, διὸ μὲν δυνηθεῖν μὲν
Ἑπτακολοκατάστη τὰ μαθήματά των. Λό-
λαίσι τοι τῶν τοιεῖτων μάκρη κατέχονται,
τέτο τὰ εκλεῖ, καὶ ἀμελήσῃ τὸ ἔργον
το, παρευστὸς τὰ διάκριτα, μὲν οὐδεὶς καὶ
καταφρόνηστο, ἀκόμη καὶ τὰ δεύτερα,
ῶς κακότροπος, καὶ ἀτατακός.

κγ'. 23.) Οἱ ἐπίτροποι τῆς
Κοινῆς, χρειαζομένης ἐπισκέπτεται, ἀ-
ραιδικῶς, ὄλιμος τὰς Εὐκλησίας τῆς Πε-

λιτάναι μέν, οὐδὲ ταχρητήσεν μὴ προ-
 συχῆν, οὐδὲ μὴ συμβιβίνει, αὐτὸς αὐτοῖς,
 καύματα ἀταξία, οὔτε ὅποι μέρες τῷ Γ-
 ερέθει, οὔτοι Εὐφυμαρία, οὐ τῷ Επιτρόπῳ,
 οὔτως ἀλλε τῶν ἀδελφῶν, οὐ τὰ διορ-
 θίσματα τὴν ἀταξίαν ἐκάπιν, οὐδὲ ἀπο-
 φύγειν. Λέγει Ιησος Ἐμμανουὴλ Σὺν μακα-
 ρίᾳ, ἀμήσιας μὴ συνέρχεσθαι· μετὸ
 τῶν Εὐφόρων, οὐ μὴ διορθώσει ἐκάπι
 τὸ ἄποτον. Οὐταν δέ, οὐ κατὰ τῶν
 τὸν τρόπου, δέσποιντες τὸ διορθώσαν
 τὸ κακόν, ὅμετον οὐ τίκτει πτωίας οὐ πλ-
 τικός, ὁ τῆς Εὐκλησίας ἐκάπι· Επιτρό-
 πος, παρενθύει, πέρινοτές τα τὸν λογο-
 φερόμενος, μὴ τὸν ἀποθάλλειν, ἀτοκάτι-
 συσθετες, οὐτέ ἐκάπι, μᾶλλον Επιτρό-
 που, μέντος τούτο τοῦ Θεοῦ ἔργυν ἐργάτην.
 Εἰ δέ οὐδὲ ἐκαπτίας, οὐ αἴτιος, ὑπάρχει τοι
 τῶν Χριστιανῶν ἀδελφῶν, μὴ παθεῖται,
 τάρτως, Εὐκλησίας τοις. Καὶ τελευταῖ-
 σι, οὐ, κατὰ δυτικήσιν, προσῆλθεν ἡ-
 κηνο τὸ σκάνδαλον, οὐτός τὸν θητού

Εφιμέριον, ἀμίσως, τίναι εἰς Χρέος οἱ
Ἐφεδροί καὶ Ἐπίτροποι, νὰ δίνουν
ἀναφοράχι, εἰς τὸν Ἀρχιερέα μαζ., διότι
νὰ μπορεῖται λαλῆσαι, ταχευθέντες, σὲ Εφιμέριος
ἴκενος, καὶ νὰ ἴκληται λαλῆσαι ἄλλος θερευθεὶς
εἰς τὸν τόπον του, λόγω καὶ ἀργω, αὐ-
τοῖς τοῦ πάγματος καὶ ὀνόματος του
Θεοῦ τύττε, καὶ περιπλέον, ικανός, να
ἀγιάζει, φωτίζει καὶ διορθώνει τὰς Λυ-
Χας, τῶν εἰς χεῖρας του ἐμπίστευθέν-
των λογικῶν προβούτων. Αὗτό τέτο πρέ-
πει νὰ ἔνυσθαι, καὶ διὰ τοῦ, δίχα Εφι-
μέριας, ἔξομολεγούσας Πνευματική, Πλ-
νέριας.

κύ. 24) Οἱ ἑπτάροτοι τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, δὲς ἔχειν ἀδεσποτούς τὰς ἔξωδεινόντας πε-
ρισσότερα, μετριατύτης, εἰς κάρπαν ἄλ-
λο τράγμα, εἰμινεὶς εἰς ἵκεντα τὰ καθι-
μεριά, συνειδισμένης καὶ ἀφευκτα. Ο-
ταν δὲ ἔξω τέτων, ἡδελες λαβῆσαι κάρπαν-
τα χρέοις ἡ Ἐκκλησία, θιάτι, ὡς ἦν,
ἐπὶ παραδείγματος, διὰ αὐτοῦ σκευῶν,

διόρθωσιν μερῶν σεπυπότων, ἢ σίκεδομην,
ἀγαράν τοις ὑποεργαῖς, ἢ ἀλλου τα τῶν
τοιώτων, τότε τὰ μακρέα τὴν ὑπόστησιν,
εἰς τὰς Επιτρόπιας τῆς Κοινῆς καὶ ἐ-
τοι συνελέγοντες μετὰ τῶν Εφόρων, τὸ
ἐχοντες μετ' ἑαυτῶν, καὶ τὸν τὰς Επι-
τροπίας ἐκείνης ἐπίτροπον, τῷ ἀλλορτή-
τῳ (ἴαν θέλειν) τῶν προσφίτων τῆς Μα-
χαιρᾶ ἐκείνοις, ἢ τῶν ἀλλού συμπτωτρι-
τῶν, φρόνιμον καὶ νοερχῆ ἀνελφὸν (ώς ἡ
περίστασις καὶ ἡ ὑπόστησις αὐτῇ, ήθελει
ἡδη τὰς ὁδηγήσας) τὰ σκίττωνται, μὲ
άκραν φρόνιμον καὶ προσοχὴν, καὶ ἡτο
συμφώνιας ἡ προφασίζει καὶ τὰ ἐπιχει-
ρίζωνται, ἐκείνο, ὅπου ηθελει κρίθη, συ-
φέρει τῷ μαγνητισμῷ.

(κέ 25.) Οἱ τριῶς Επιτρόποι, δι-
οι τρεῖς Εφόροι τοῦ Κοινῆς, ὃτε θέ-
λουν ἐκλέγονται ἀπὸ τῶν συνέλευσιν εἰ-
κοσι γυνεχῶν καὶ φρονήμων τῆς Πολιτείας
μας ἀνελφῶν, εἶναι ἀφεύκτως ὑπόχρεοι,
αφ' εὑ ὑπαξ., μὲ τὴν γυνέμην ὅλων το-

φιστῶν, καὶ δερχόμεν τὸ βάρος αὐτὸς, οὐκ
μὰ δελεύσει τὴν Πατρίδα, οὐδὲ δησκαληθεὶ^ν
χρέον, μετὰ ζῆλος, προσωμοίας, ἀσκεις
ἢ ὄμισθι, προσέχοντας, μέχε δὲ πᾶς. οὐ-
παραπελμέντως μὰ ἐνεργήσεις καὶ μὲ δι-
τελέσαις, ὅλα τὰ περιχρέματα εἰς τὰ
παρόντα "Ἄρε θρά, καὶ ἀγωπόμενοι. Ὅ-
λη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ
συμφέροντος, καὶ φυλάξσοντες ταχρι-
κούς ὅλες τους τοὺς λογοφριασμένες, χρη-
ματίας ἀνακατώσει τοσῖς, οὐδὲ τόσον,
ὅσοι ξυγιάζοι μίτρῃχα, ἀπὸ τὰ πράγ-
ματα ἡ ἵτερέσσα τὴν Κοινήν, μὲ διεῖσα
τὰ ἔδικτά των, διεῖς μὲ ὥφεληδῶν τάχα
διὰ τὰς κόστες των, τὰς δὲ τοῖς ὁ τῶν ἀ-
γωπῶν μισθετοῦστις Θεός, βέβαια, οὐ-
λοι πληρώσει αὐτοῖς, ἐκπονηταλασίας.
Ὕπερ εἰς τέτην, καὶ εἰς τὴν ἀλλήλην ζωήν.
Οὕτω δέτις τῶν ἐκλεγχούσεντων "Εφό-
ρων, ή" Επιτρόπων Ἰρυφογνωμόσην τῷ.
ἀποφεύσιον, δὲν ἔχεις μὲ δερχόμεν τέτο
τὸ κοινόν βάρος, πληρώσεις Γρόσια ἐκ-

τὸν, εἰς αὐτὸν, ἵνα συγκεχωρημένος
μὲν ἀφεῖται, καὶ τότε μάτ' ἐκεῖνος; Φύρι
σπείρεται ἄτερος, ὅχι ἀλλοίας. Εἴπει δὲ
τύχος οὐκτοίος, εἰ τῶν τοιούτων, διερραμ-
μένος, καὶ δὲν θελήστει τὰ διερραμμένα τὸν
ἀγνοεῖσαν τῶν 100 γρ. ποιηὴν, ὁ τοιότος,
ἐπειδὴ καὶ θελεῖ τὰ γίνεται αἴτιος τῆς θε-
μετροτήτης τῶν ἐνταῦθα κοινῶν θεστι-
μάτων. Εἰ ἀποφάσεως, νὰ ταιριάζεται
Ἐκκλησιασμὸς, ἀλλα βιασθολῆς, καὶ νὰ
κομίζεται, ταρά τάτου, ἐγχώριος τῆς
Πατρίδος.

ιε. 26.) Τέττα αὐτὸν νὰ ἔποιηται,
τὸ διά τοῦ επιτρόπου τῶν Εκκλησιῶν,
οἱ τιμεροὶ θελοὶ ἐκλέγονται, παρὰ τῶν τῆς
Κοινῆς Επιτροπῶν, τληρώσιμτες μό-
να Γρόσια πεντήκοντα, μόντι τῶν ἐκπτῶν,
εἰκτὸ Κοινὸν, ὃπόταν ήθελοι ἐκριζο-
γνωμήσου, καὶ δὲν δευχθεῖν τὴν ἡγεμονίαν
διέλευστο τῆς Εκκλησίας, διὰ τῶν χρόνων,
κατὰ τὸ ἀφίειτον χρίσις, καὶ στε τιμίσια
Πολίτου τὸ φιλοτίτροβο;

κζ. 27.) Οι ἑπτάροτοι τὸ Κοινόν,
Χριστοῦ, τλημαθέντος τὸ Εὖτος, μὴ τε-
λειώσαι ὅλος τὺς λογχωτίσμους, καὶ λόγος
πρότερου αὐτὸς Θεωρήσαντες, μετὰ τῶν
Ἐφόρων, διὸ μὴ γνωτοῖς εὑρέσῃς,
εἰς τὸν νέον Χρόνον τὴν πίστον, ἀλλε γε-
νούμενης τῆς Συνέλευσίτης τῶν ἁδελφῶν,
καθὼς εἴρηται, τὸ ταραχηστάσιν αὐτῷ,
ὅλην τὴν Ἀκτιδοσίαρτην Κοινόν, καὶ μὴ
λαβεῖν ἀπὸ τῆς Συνέλευσίν, ἐν γράμματι,
μὲ τὰς ὑπογραφάς ὅλων τῶν ἁδελφῶν,
ὅπερ ἔκειται ἡ συνέλευσις (ἥτοι ἀπόδει-
ξιν) ἐξοφλιτικά, καὶ ἡμα τὸ χαρακτή-
ρον, διὸ σὺντος κόπτες τῆς ἴναστίστητον ἑ-
δελεύσεως, ὃτε διὸ τὴν Πατρίδα κατέ-
βαλον. Καὶ τότουν τελειωθέντων, ὀμ-
οιως, ἡ Συνέλευσις μὴ ἐκλέγει τὺς νεας
Ἐφόρους ψήφισμα τὸ Κοινόν,
εἰ τινες μὲ ταραχηστάσιν εὑρέσῃς, ἀπὸ
τὰς ταλαιπώς, τὴν δισέλευσιν ταῦτα τὸ
Κοινόν, καὶ μὴ τὴν ἐξακολαύσῃς, κα-
θὼς καὶ οἱ τροχιτογοί τυποί, ἵντι Χρόνον

όλούληρου, μετ' ἐπιμελείας. Λέγω δὲ,
ἢ Συνέλευσις τύχαιαν πεῖσα, ὅπο τὸς
λογιαρισμὸς, καὶ πελὴν διοίκησε τὸν
πελάσιν Ἐφόρων, καὶ Ἐπιτρόπων,
θελήσῃ μὲν ἐκλέξει τὰς θίες, καὶ δὲ ἀλ-
λαγῆναι χρόνου, ταριχελέσσαν αὐτές,
ώς ἂτο τροσύτου τὰς Πατρίδος, διὰ μὲν
ὑποφέρειν τὸ κοινὸν τέτο βάρος, καὶ διὰ
μακρύτερα, οἱ τοιεῖται πότε μὲν μέτο-
κυται (ἔπει τὸν Στάλου) χριωσιεῖσθαι, εἰς
τὴν αἰωνίου μέτασφραγίαν, ἀλλ' αὐτοτρο-
πεύτεις, καὶ δέ τὸ Κῆλον μόνον καὶ αἴγα-
την τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα κινέμενοι, μὲν
συγκαταπιέσσειν μὲν δεχθεῖν, καὶ διὰ τὸν
μελλόντα χρόνον, τὴν τακτύτην διοίκη-
σιν τῆς Κοινῆς, μὲν Πατρίς, διπλᾶς
πολέμοις οὐδῆ, εἰς τὰς τοιεῖτας, τὰς χά-
ριτας καὶ εὐεργεσίας, ὁ δὲ Θεός, αἵς
πληρώνει, ἀπειροτλαχτίως τοὺς κόπους
τῶν.

(αρ. 28) Οὐτιν τληρωδῆ ὁ χρόνος,
καὶ ἔμβρυ ὁ μέσος, καὶ δὲ τρέπει τὸν πειθ-

τηνθέν, οἱ ἀτερασμένοι λογιαρισμοὶ, καὶ τὰ παραδούσαν, ἀπὸ τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Κοινῆς, εἰς τὰς Εὐφόριας, καὶ ἀπὸ τέτες ὄλης μαζῆς, εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἀνθελφῶν, καὶ δὲν γίνη τότο, ηγεγύν τὸ ἀμελήσαν, ἢ ἀπὸ ἀψιφισίας, δὲν τὸ ἐκτελάσει, εἰς τὸν ἀναλογικὸν συμένον καιρὸν τότε, ὅποιος τῶν Ἐφόρων ἡ Ἐπιτρόπωντοῦ Κοινῆς, ἡδελεν ἀποδημοχεῖη αἴτιος καὶ παραβάτης, τῆς Λαζαρίου τίτην, μὲν μετὸν βιοεσμένος, διετονήτην, μὰ πληρώσῃ, εἰς τὸ Κοινὸν, Γρόσια ἱκατόν. Εἰ δὲ τάλινον τὸ ἀμελήσαν καὶ ἀψιφίσειν, περισσότερον, μετὰ διάσημως ἡνὸς Μηρὸς ἐπινεκτα· κοντὰ εἰς τὰ Γρόσια ἐκιντόν, μὰ βιασθῆν, μὰ πληρώσῃ, καὶ τᾶσσαν ἀλλακτηρίαις, μουγκακιαβάτως, ὅπερ ἡμπορεῖ μὰ προξενήσην ἡ ἀμέλεια του· Ἐπικυριούμενος δὲ τοῖς τοῖς, καὶ εἰς τὴν ἀνα ποιηὴν, μὰ παιδεύηται ἡδη Εὐκληματιαζειν, μὲν παράνομοι· οὐκ ἀτοφάστεως, καὶ ἀφ' ὄλης μὲν λογίζε-

ταῦ οὐχίδροις τῆς Πλατεῖας, καὶ τοῦ ταύ-
της κακῶς συμφέρουστος.

(εἰδ. 29) Οὐ τοιαῦτοι πάντες οὖν
πελεῖ χρειασθῆσθαι, οὐ διὸ τόπους τλεπρωθή-
τως, οὐ διὰ ἐνοίκων ὑποεγκατιλεῖν τὴν Κοι-
νήν, οὐ διὸ διτί αλλα τῶν τοιώτων, πελεῖ
διδεται παρὰ τῶν Επιτρόπων τῆς Κοι-
νῆς, τὴν ὀποῖαν, πελεῖν ὑπογράψασθαι, εἰ-
καστοτίτων, μίσοχοίρων, οὐ βιβλώσασθαι, μὲ-
τὰν Βελλάνην τὴν Κοινήν, οὕτως συνέκαται
ἀπὸ τούτης ποιεῖται, οὐ ἵκανος τῶν εἰ-
ρημένων Επιτρόπων οὐχεῖ ἀπὸ οὐ,
οὐκ εἰτάντων, εἰς χειρίστου. Οὐταν δὲ
χρειασθῆ καμίν τοιώτων πρᾶγμα, οὐ διὰ
καύτωνοι ἀφίέμασθέν, εἰς τὸ Κοινόν,
οὐ διὰ τόπους ἀπὸ Διάστα, τὰ ὄποια ἀφιε-
ρώθησαν καὶ κατετέλεσαν, εἴκα τῆς οὐ-
μετέρας Πόλεων, οὗτοι εἰς ὄλλας τόπους
ἀπομετακρυστάνεις (τὰ ὄποια χρεωσάν
άμεστως, οὐ Επιτρόποι τὰ δικλάσια,
καὶ εἰς τὰς Εφόρεις) τὸ τοιότον, καὶ
γίνεται οὐ μετὸ τὰς εἴδη ὄμοι, οὕτως Εφό-

ρις τε καὶ Εὐπίτροπος. Καὶ διὰ τοῦ Εὐπίτροποι, συμμάχεις τὰς ἐκυτενόπογραφάς, νὰ βάσην καὶ τὴν Βελλαρ τὸ Κοινόν· αἱ δὲ Εὐφοροί, μὲ τὰς ὑπογραφάς των μόνον, νὰ βεβαιώσουν.

Κ. 30) Οὔποταν τις τῶν Εφέρων
ἢ Εὐπίτροπων τὸ Κοινόν, ἀναγκαῖον, διότι
νὰ κάμηι κάψιν ταξιδίον, ἢ μία χωρίσιας
ἀπὸ τὴν Πατρίδα, νὰ λείψῃ Μήτρας τένει-
σε, οὐδὲ, οὐ καὶ Χρύσιον ὄλκον, χρειαζεῖ,
τρὸ τῆς μία χωρίσιας τοῦ, νὰ δισηγήσῃ τὴν
εἰλικτινή, εἰς τὰς ἄλλας, μερικὰς ἡμέρας
προτίτερα, διότι νὰ ἔκλεψῃ ἄλλος, οὐ
νὰ μίατληρῷσῃ τὸν τόπον του, γιαομέ-
νης Συμβλεύσιως, ἀπὸ τις ἐναπολεμφεύσα-
τας ἄλλας Εὐφόριες τε καὶ Εὐπίτροποις,
καὶ δύω. οὐ τρεῖς ἀδειληφεῖς συμπα-
τριῶτας δύει.

Ταῦτα εἶναι τὰ Αὐριθρά, ὅταν, διότι τὸ
συμφέρον τῆς Πατριδός μας, μὲ κοσμή-
γιαμένη καὶ ἀπόφασιν ὄλιγον, ὄχι μέρον, διότι
πάντα, ὑπερέβαλλεν, εἰς τὸν Θεόν, νὰ

διεφυλάξωμεν ἀπαρατάλευτη· οὐ δὲ τὸ
ὑπογραφόμενον βιογένερος.

Εὔνοια, επειδὴ τὸ φίλον·

Ατράλλης δὲ,

οὐ Μελετίου.

Ο ΜΕΛΕΝΤΙΚΟΤ ΑΝΘΙΜΟΣ Ταῦθεντος.

Ο Γαλλικός Πατέτη.

Ο Κανταντίνος Πατέτη Συντάκτη.

Ο Θεόδης Παντεύητη.

Ο Αντρόπος Χρυσοράμης

Χρυσοράμης Χρυσοράμης.

Ο Παντεύητη Σάχη.

Ο Μοχαλάνος Σάχη.

Ο Κανταντίνος Σάχη.

Ο Ανδρέας Γεωργίος Ντζίρη.

Ο Κανταντίνος χατζή Μοχαλάν.

Ο Παντεύητης Θεόδης Ραζεβίτης.

Ο Σλάττας Θαρά.

Ο Γεώργιος Καλφαζίτης.

Ο Δημήτρος Παντεύητης Ντζίρη.

Ο Γεώργιος Κανταντίνος.

Ο Πελοψίδης Λαζαρίτης.

- Ο' Μαΐλης Βίσσας.
 Ο' Κανταρίος Διμιτρίος Καλαμπάκη.
 Ο' Μαΐλης Κανταρίου χατζή Θυρᾶ.
 Ο' Δημήτρος Παπαγιάννης Σαΐδη
 Ο' Σπυρίδων Λαζαρίδης.
 Ο' Μαΐλης Κανταρίου χατζή Παπαγιάννη.
 Ο' Κανταρίους χατζή Γαβάνη.
 Ο' Μαΐλης Δημήτριος Γεωργίδης.
 Ο' Θεοχάρης χατζή Πελίτη.
 Ο' Γεώργιος Κανταρίου χατζή Παπαγιάννη.
 Ο' Μαΐλης Παπιάδη Θυρᾶ.
 Ο' Παπαγιάννης Παπιάδη Θυρᾶ.
 Ο' Αντόνης Παπαδής
 Ο' Κανταρίος Παπαγιάννης Χαΐτη.
 Ο' Αλέξανδρος Μαΐλης, ο Μιχαήλης
 Μαΐλης
 Ο' Κανταρίος Σλατέτης.
 Ο' Χατζή Μαΐλης Γαβάνη.
 Ο' Κανταρίος Μαΐλης Νάτσιγκε.
 Ο' Γεώργιος Παπιάδη Παπαγιάννη.
 Ο' Δημήτριος Παπιάδη Παπαγιάννη.
 Ο' Ζάχης Γαβάνη.
 Ο' Λαζάρης Μάνουζη.
 Ο' Νικολάκης Μύρτης.
 Ο' Σπυρίδων Κανταρίου Παπιάδη.
 Ο' Κανταρίος Μαΐλητζη.
 Ο' Αντόνης Παπαδήμης.

Ο' Γαύρυος Βλάχω.
 Ο' Δημήτριος Καλλίστα
 Ο' Παναγιώτης Δασῆ.
 Ο' Μικήλης Διανῆ.
 Ο' Γεώργιος Θεοφύρου Χάτζης.
 Ο' Λέζαρος Καρόλης.
 Ο' Παναγιώτης Μενέρεας.
 Ο' Μικήλης Μύκης.

Kai ei λοιποί.

Τὸ Εστιάφι τῶν Μιτσογιαντζίδων
 Τὸ Εστιάφι τῶν Χρυσοχόων
 Τὸ Εστιάφι τῶν Γεωργίδων.
 Τὸ Εστιάφι τῶν Ραπτάδων.
 Τὸ Εστιάφι τῶν Πατιτζίδων.
 Τὸ Εστιάφι τῶν Μπακαλιάδων.
 Και τὰς εἰ κοινὴ τῶν ἐγκατοίκων ἀπάντων Συνέλευσίς.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΓ ΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΟΥ.

Ολας, ἀλιθούς, ὑπερτερές τὸς τόλου,
Ἐλληνος λαῦ, φίλοικον, Εἴλην Πάλην,
Καινούργος γέρ, πασῶν σὺ πόλης μάρ,
Διεξε, καὶ πήρε, οὐ τέτη τὸ μένη.
Οἶδε, τὸ σέφιν, ἐφλαυδμοὶ τυγχάνει,
Τὰς τὸν περάλεων, τὸν Λιθόφορον τὰς πάν,
Ημερώντα, εὖ λογιστὴ Πορειή,
Συρρίους ἄγαν, καὶ μετὰ σέλη Θεῖ,
Ταξεῖ, καὶ Θεού, καὶ ὅλα Μηγάλα,
Ηγουμονῆς, τιθίμενα ταῦτα,
Καλῶς σπέργομε, καὶ εἰπαρχεῖν τίκνει,
Αἴ, τοπίουμε, κατάβολει, οὐν ἔσχει,
Λαβέις ἀγαθού, καὶ χάρει Βαθύτει,
Ηγούμενος, οὐ περ, καὶ Πόλεις τὸς Θεᾶς,
Πάντες δὲ Μέντοις, κατίβολει καὶ τίκνει,
Οποὺς ἰδρυάσαντι, τὸς τάιτης ιόμει,
Λόγιος, καὶ τρόποις, ἀγρίσαντ' αἵματόντας,

Είτε ἀν τὸ σκοτῖ, μέμαρτος ἄλλως,
Ἴνα : χρήσις, ἡ μίθη, πάτραιγόντη,
Μυτὸ τοῦ λαῶς, τῇ Δίᾳ, καὶ εὐτελεῖτῃ,
Ἐπιτηταὶ οὐ φύται, γεγνατεῖται,
Δίαις αἰχθόνται, καὶ ἡ ὑγγεγεμδίναι,
Ἐπιστροφῆισι, αὖται καὶ διερύζουσι,
Νομοχώνται, τὸν ἴσητόντα ἄλλων,
Τὴν Ὀμηγίρεων, ἵν τὸν πινεύτων,
Κόρην ἀλιθῆ, οἰκος Εὐγενεῖται,
Οἱ Καλήτε καλῶν, καλῶν μαρτυρῶν,
Τὰς ἐπειρες καλῶν, πάργαθῶν, καὶ ἀβύσσων,
Οἴλαι, ταῦτ' ὄλαι, Θεῖοι, Μίγα, Ζ., μόνις,
Χάρη, Βερβενθίοι, τοῖς Μελιποῖς γόνοις,
Λ' αρμύθων θεοῖς, οὐ γέρας καλλιεῖται,
Γειτοὶ λαγῆται, Οὐαλλάρεται Κρήται,
Ψέλαι κακλίται, πόχρεται, οὐτ' ἀλιθίται,
Βιαδάσται, ὀτρεύταις τῆς Γρεκιαῖ!
Τε τοιγαράντι, ιαῖται, καθιδέσται,
Νίστραι, καὶ φίται, οἱ μάργαροι Κρήται.

Παραφάντα τῆς Τίτου

Σ.Α.	ε	σιχ.	γ'	τῆς	πέποι.
8		ξ'	τὸν	τῶν;	τῶν;
9		θ'	τῷ	τῷ;	τῷ;
10		α'	τῷν	τῷν;	τῷν;
11		β'	τον	τον;	τον;
12		η'	τόν	τόν;	τόν;
13		ε'	τον	τον;	τον;
14		ισ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
15		ιτ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
16		ητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
17		ετ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
18		ιτητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
19		ητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
20		ετητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
21		ητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
22		ετητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
23		ητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
24		ετητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
25		ητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
26		ετητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
27		ητητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
28		ετητητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
29		ητητητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
30		ετητητητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;
31		ητητητητητητητητ'	τοντ	τοντ;	τοντ;